

കഥ

രൂപാന്തരങ്ങൾ

(സീയോൻ വോയ്സ്, കോതമംഗലം ആഗസ്റ്റ് 2001)

സുനിൽ വർഗ്ഗീസ് ബാംഗ്ലൂർ

theministryoftoday@gmail.com

09738485625

വർഷങ്ങൾക്ക് ശേഷം ജോസഫിനെ പറ്റി നേർത്ത ഒരോർമ്മ അയാളിൽ എഴുന്നു വന്നു. പണ്ടൊക്കെ ഏതു വിഷമതകളും അവർ പങ്കുവെച്ചിരുന്നു. അന്യോന്യം സ്വാന്തര്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ഒരാൾ അപരനായി ഉണർന്നിരുന്നു. ഒരുമിച്ചാണവർ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയത്. ബൈബിൾ കോളജിലെ ചാപ്പലിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നതു പോലെ, സുവിശേഷം കേട്ടിട്ടും അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരായി ലോകത്തിൽ കഴിയുന്നവരെ, ഒറ്റപ്പെട്ടവരെ തേടി അവർ ചെന്നു. ആദ്യനാളുകളിൽ കഠിന ക്ലേശങ്ങൾ അവർ സഹിച്ചു. ക്രിസ്തു അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ ഇഴചേർന്നു കിടന്നിരുന്നു. അവരുടെ ചൈതന്യ പൂർണ്ണവും പ്രശാന്തവുമായ പെരുമാറ്റം ചുറ്റുപാടുകളിൽ മാറ്റത്തിന്റെ കാറ്റുളവാക്കി.

യേശുവിനെ ഇരുളിൽ കിടന്ന ഒരു ജനത അറിഞ്ഞു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, ജോസഫിലും അവിടുത്തെ എന്തോ അറിഞ്ഞു കൂടുന്നതായി അയാൾക്ക് തോന്നി. ഒരു സന്ധ്യയ്ക്ക് അവശനായി റൂമിലെത്തിയ അയാൾ കണ്ടത് തന്റേതായ എല്ലാം ഒരു ബാഗിലാക്കുന്ന ജോസഫിനെയാണ്. റൂമിൽ മറ്റ് രണ്ടു പേരുണ്ടായിരുന്നു. അവർ സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. ഒന്നും ഉരിയാടാതെ ഇടുങ്ങിയ റൂമിൽ നിന്ന് ജോസഫ് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നൂറ്റാണ്ടുകളായി അപരിചിതത്വം ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നി.

‘തുടർന്ന് പഠിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത് ജോസഫ് പറഞ്ഞിരുന്നില്ലേ?’ അവരിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു. ജോസഫിൽ ഒരു വിളറിയ പുഞ്ചിരി ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സ്വയം വിശ്വസിക്കാനയാൾ ശ്രമിച്ചു. ജോസഫിലാത്ത ദിനങ്ങളിൽ ഭയാനകമായ അരക്ഷിതാവസ്ഥ ആ ഇടുങ്ങിയ മുറിയിൽ പടരുന്നുവെന്ന് തോന്നി. അയാൾ ജോസഫിനായി വെമ്പൽ കൊണ്ടു.

ഒരിക്കലറിഞ്ഞു ജോസഫിന്റെ വിവാഹം കഴിഞ്ഞുവെന്ന്... പിന്നീടൊരിക്കൽ നഗരത്തിലുള്ള ഒരു പഴയ സൂഹൃത്തിന്റെ അരികിൽ എത്തിനോ എത്തിയപ്പോൾ, ജോസഫ് ഓൾഡ് ടെസ്റ്റാമെന്റിൽ ഓവ.

ചെയ്യുകയാണെന്നറിഞ്ഞു. സന്തോഷം തോന്നി. പ്രവർത്തനങ്ങളും പ്രാർത്ഥനകളുമായി നടന്ന അയാളിൽ, ജോസഫ് മറവിയിലേക്ക് പോയി.

നഗരത്തിൽ ജോസഫ് ഒരു വലിയ ചർച്ചിന്റെ സീനിയർ പാസ്റ്ററാണെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു. ജോസഫ് എഴുതുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ അയാളും വാങ്ങി വായിച്ചു.

കാരണങ്ങളില്ലാതെയാണ് അയാളുടെ പ്രവർത്തന മേഖലയിൽ തകർച്ചയുണ്ടായത്. മറ്റിടങ്ങളിലൊക്കെ സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു പോലെ ഇവിടെയും സഭ പിളരുമോ..? അയാൾ ശങ്കിച്ചു. ജോസഫുമായി ഈ പ്രദേശത്ത് ആദ്യമായി വന്നതും പ്രാരംഭ നാളുകളിലെ ക്ലേശങ്ങളും അയാൾ ഓർത്തു. രാജൻ ബ്രദർ പറഞ്ഞത് ശരിയാണെങ്കിൽ അയാൾ സഭയിൽ നിന്ന് പൂർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എവിടെയാണ് പിഴവ് പറ്റിയത്?

സഭയിലെ അധികാരികളായി വളർന്നു വന്നവരുടെ തെറ്റായ നടപടികൾക്കെതിരെ ശബ്ദമുയർത്തിയതോ? അവർ സഭയിൽ പിളർപ്പിന്റെ കലാപം ഉണ്ടാക്കാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നുവല്ലോ. അവർക്ക് അലങ്കരിച്ച ശവക്കോട്ടയും കുറ്റൻ ആലയവുമാണ് വേണ്ടത്. വിശ്വാസികളെ പിഴിയാൻ അയാളുടെ മന:സാക്ഷി സമ്മതിച്ചില്ല. അങ്ങനെയാണ് ജോസഫിന്റെ സഹായം തേടാമെന്ന് അയാൾക്ക് തോന്നിയത്. അവന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ നില വെച്ച് നോക്കിയാൽ, ഒരു പക്ഷേ ഇവിടെ ശാന്തത പരത്താൻ അവന് കഴിഞ്ഞേക്കാം.

പിറ്റേന്നയാൾ നഗരത്തിലേക്ക് പോയി. സൂര്യന്റെ കനത്ത കരങ്ങൾ വരൾച്ച പടർത്തുമ്പോൾ അയാൾ റോഡിൽ നിന്ന് ആ വലിയ ഇരുനില മാളിക കണ്ടു. കാവൽക്കാരനുള്ള കുറ്റൻ ഇരുമ്പു ഗേറ്റിനരികിലായി ജോസഫിന്റെ പേര് സുവർണ്ണ ലിപിയിൽ കൊത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നു.

ഗേറ്റ് കീപ്പർ പറഞ്ഞറിഞ്ഞു, ജോസഫ് ഏതോ കൺവൻഷൻ പോയിരിക്കുകയാണെന്ന്. റോഡരികിലുള്ള തണൽ മരച്ചുവട്ടിൽ അയാൾ കാത്തിരുന്നു. ഗേറ്റ് കീപ്പർ തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിലേക്ക് തിരിച്ചു പോകുന്നു. അയാളിൽ നിസംഗത നൂർച്ച. മദ്ധ്യാഹ്നം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ വിശപ്പു തോന്നി. പതിയെ കണ്ണുകളടച്ചു. ഒരു നാണയം തറയിൽ വീഴുന്ന ശബ്ദം കേട്ടാണ് അയാൾ കണ്ണുകൾ തുറന്നത്. ഒരു തടിച്ച സ്ത്രീ നടന്നു പോകുന്നു.

അയാൾ തൊട്ടു മുൻപിലായി വട്ടം കുറങ്ങി വീഴുന്ന ഒരു രൂപായുടെ നാണയം. നിർവികാരതയോടെ അയാൾ വീണ്ടും കണ്ണുകളടച്ചു. അതിനു മുൻപായി അടഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ഗേറ്റിലേക്ക് നോക്കാൻ അയാൾ മറന്നില്ല.

സന്ധ്യ ചിറകു വിരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ റോഡിലൂടെയുള്ള ആൾ സഞ്ചാരമേറി. നാണയങ്ങൾ ഇനിയും വീഴാതിരിക്കാൻ അയാൾ തെരുവിലൂടെ വെറുതേ നടന്നു. അപ്പോഴും സഭയിലെ പ്രശനമായിരുന്നു പ്രധാന ആകുലത. രാത്രി കുറേ ആയപ്പോൾ ജോസഫിനെ കാണേണ്ട എന്നും തിരിച്ചു പോയേക്കാം എന്നും അയാൾ തീരുമാനിച്ചു. ഒരിക്കൽ കൂടി ആ വലിയ ഗേറ്റു കടന്ന് ബസ് സ്റ്റാൻഡിലേക്കുള്ള റോഡിലേക്ക് തിരിയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് താടിയുള്ള മെലിഞ്ഞ ഗേറ്റ് കീപ്പർ അയാൾക്ക് അഭിമുഖമായി വന്നത്.

‘ സാർ വന്നിട്ടുണ്ട് ’

അയാൾ ഒരു നിമിഷം പതറി. പിന്നെ ജോസഫിനെ കാണാനുള്ള വ്യഗ്രതയേറി. നിയോൺ വിളക്കുകൾ വെളിച്ചം പടർത്തുന്ന വഴിത്താരയിലൂടെ, മാസ്മരീക ലോകത്തിലേക്ക് എന്നവണ്ണം അയാൾ ചെന്നു. സിറ്റൗട്ടിൽ ആരുമില്ലായിരുന്നു. കോളിങ് ബെല്ലിൽ വിരലമർന്നു. അകത്തെവിടെയോ ഒരു പ്രാവ് കുറുകിയതായി തോന്നി.

സിറ്റൗട്ടിൽ അയാൾ കാത്തു. കുറേ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഡോറിന്റെ ബോൾട്ടു തിരിയുന്ന ശബ്ദം. മുഖമുയർത്തിയപ്പോൾ നെറ്റി ചുളിച്ച് ഒരു സ്ത്രീ നോക്കുന്നു.

അവരുടെ കണ്ണുകളിൽ ചോദ്യം. ഗേറ്റ് കീപ്പറെ പരതി ആ കണ്ണുകൾ ചലിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ അയാൾ പറഞ്ഞു;

‘ ജോസഫിനെ കാണാൻ വന്നതാ....ജോസഫ്..?’

ആ സ്ത്രീയിൽ ചോദ്യത്തിന്റെ ശക്തി കൂടുന്നു. പിന്നെ അവർ ഉൾവലിയുന്നു. അയാൾ ഹൃദയത്തിനുള്ളിൽ വരൾച്ച പടരുന്നതറിഞ്ഞ് പിന്നെയും കാത്തു നിൽപു തുടർന്നു. സ്വയമറിയാതെ കർമ്മത്തിൽ വ്യാപൃതരായിരിക്കുന്നവരിൽ ഉള്ളതു പോലെ ഒരു നനുത്ത ഭാവം അയാളിൽ അപ്പോൾ പ്രകടമായിരുന്നു. കുറേ കഴിഞ്ഞ് പടവുകൾ ഇറങ്ങുവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് വാതിൽ തുറക്കുന്നത് കേട്ടത്. തിരിഞ്ഞു നോക്കി. എന്തോ ചവച്ചു കൊണ്ട് വരുന്നയാൾ ജോസഫാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ അയാൾക്ക് സമയമെടുക്കേണ്ടി വന്നു. ആ മുഖത്ത് തെളിമ. നന്നായി തടിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവനെ സന്തോഷാധികൃത്താൽ ചുംബിക്കാൻ തോന്നി.

അതിനായി മുൻപോട്ട് ആഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ‘ഹലോ’ എന്നു പറഞ്ഞ് അവൻ കസേര ചൂണ്ടി കാട്ടി അടുത്തുകിടന്ന സോഫയിലേക്ക് അമർന്നിരുന്ന് അയാളിൽ അമ്പരപ്പുളവാക്കി.

‘ എടാ, നീ ആളാകെ...’ അയാൾക്ക് എന്തു പറയണമെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു.

‘ ആരാ, മനസ്സിലായില്ല..?’ ജോസഫിന്റെ ശബ്ദം തണുത്തിരുന്നു.

‘ എടാ, ഇത് ഞാനാടാ അലക്സ്..’ അയാൾ മുഴുമിപ്പിക്കും മുൻപ് ജോസഫിന്റെ ജൂബയുടെ കീഴയിൽ നിന്ന് മൊബൈലിന്റെ ചിലമ്പൽ ഉണർന്നു.

‘ എക്സ്ക്യൂസ് മീ...’ ജോസഫ് അയാൾക്ക് മുഖം കൊടുക്കാതെ ഫോണെടുത്തു.

‘ യാ, റെവറണ്ട് ജോസഫ് മാത്യു ഹിയർ..ഓ ഹലോ... എപ്പോൾ.. ഇല്ല, മൈ ജീസസ് ഞാനറിഞ്ഞില്ല....പറയൂ യെസ് കേൾക്കട്ടെ...അത് ഒരു കൺവൻഷൻ ഉണ്ടായിരുന്നു...അതെ മെയിൻ മെസ്സേജ്....’ പൊട്ടിച്ചിരിക്കൊപ്പം സോഫ ചിമുറുന്നത് അയാൾ കേട്ടു.

അയാളിലെ പ്രതീക്ഷയുടെ വിളക്ക് മങ്ങി തുടങ്ങി. മുൻപിലിരുന്നയാൾ പഴയ ജോസഫാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ പ്രയാസം തോന്നി. ഇരുമ്പു ഗേറ്റിനപ്പുറം വഴിവിളക്കിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പാഞ്ഞകലുന്ന വാഹനങ്ങളെ അയാൾ നോക്കിയിരുന്നു.

അയാൾക്ക് കരയണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഏറെ നേരത്തിനു ശേഷം ‘ഗുഡ് നൈറ്റ് ’ പറഞ്ഞ് ജോസഫ് എഴുന്നേറ്റുകൊണ്ട് മൊബൈൽ പോക്കറ്റിലിട്ടു. ജോസഫിലെ ഭാവങ്ങൾ അയാൾക്ക് പിടികിട്ടി തുടങ്ങിയിരുന്നു.

‘ ഓക്കെ ദെൻ, എന്താ പേരു പറഞ്ഞത്, ഓ അലക്സ്. മിസ്റ്റർ അലക്സ് രാവിലെ വരു, ഞാനിന്ന് ടയേടാണ്. ഒരു കൺവൻഷൻ കഴിഞ്ഞുള്ള വരവാണ് ഇനിയൊന്ന് ഫ്രഷാവണം’ ജോസഫിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട ചിരി ഉണ്ടായിരുന്നു.

എന്തോ പറയാനായി അയാൾ തുനിഞ്ഞതാണ്. പെട്ടന്ന് വലിയോരു ശാന്തത തോന്നി. ഹൃദയം നിറഞ്ഞ അയാൾ പുഞ്ചിരിച്ചു. ജോസഫ് വാതിൽ പാളിക്കപ്പുറം മറയ്ക്കുന്നു.

ഗേറ്റ് കീപ്പർ ഗേറ്റ് തുറന്നു തന്നു. വെളിച്ചത്തിൽ മുങ്ങി കിടക്കുന്ന ആ വീടിനെ അയാൾ ഒന്നു കൂടി തിരിഞ്ഞു നോക്കി.

പഴയ ബസ് സ്റ്റോപ്പിലേക്ക് ടിക്കറ്റ് എടുക്കുമ്പോൾ വളരെ പണ്ട് ശലഭങ്ങൾ നിറഞ്ഞ കുറേ സ്വപ്നങ്ങളും ജോസഫും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അയാൾ ഓർത്തു.
